

కవితా కౌముది

మాటల తూటాలు

రాళ్ళబండి నాశిశ్రీ

అవి తూటాలు, చురకత్తులు
 గుండెను చీలుస్తాయి
 కర్కశంగా
 నెత్తుబిబ్బొట్టు ఒక్కటైనా
 రాలకుండా
 మనిషిని దాగిన అహంకారాన్ని
 నిలువెల్లా కుప్పకూల్చేలా
 అమ్మో! మాటలెంత పదునైనవి
 అవి ఉత్తేరకాలు స్ఫూర్తిదాయకాలు
 వెన్ను తట్టి మన వెంటే ఉంటాయి
 గట్టి తలంపుకు బాసటగా నిలుస్తాయి
 పట్టు తప్పిన బ్రతుకుల్ని
 దారికి మళ్ళిస్తాయి
 ఉన్నత శిఖరా రోహణకు
 సోపానాలమరుస్తాయి

కళ్ళలో జ్యోతులు వెలిగిస్తాయి
 కాంతిమయం చేస్తాయి
 అహో! మాటలెంత శక్తివంతమైనవి
 అందలమెక్కిస్తాయి
 ఇలపై ఇంద్రుణ్ణి చంద్రుణ్ణి చేస్తాయి
 'ముఖస్తుతి' గా మోసంచేస్తాయి
 నాయకుల నాలుకలపై నాట్యం చేస్తాయి
 'వాగ్ధానాలు' గా మాయ చేస్తాయి
 అమాయకులతో ఆటలాడుకుంటాయి
 అబ్బా! మాటలెంత మభ్యపెడతాయి
 నవనీతమౌతాయి మదిగాయాలకు
 హిమశీతలమౌతాయి గుండెమంటకు
 మలయ సమీరాలౌతాయి
 అలసిన మనసుకు
 కన్నీరు తుడుస్తాయి కరుణ చూపెడతాయి
 ఆహో! మాటలెంత మృదువైనవి!! ***

పాఠశాలల జైళ్ళు

జ్వలిత

ప్రతి పాఠశాల ఒక తీహార్ జైలు
 మూలమూలన ఒక అపసవ్యపు యజ్ఞోపవీతం
 స్వమర్దన పరస్పర మర్దనతో అంతా నిత్యానందమయం
 అసమర్థుల సమర్థవంతపు సమర్థనలు సర్వత్రా సత్యం
 సమర్థ కాని బాలబాలింతల ఉత్పత్తులు నిత్యం
 ప్రతి విద్యార్థి అండర్ ట్రైల్ నిందితుడే
 అనధికార జూదశాలలై
 అధికార పాక(న)శాలలౌతున్న పాఠశాలల్లో
 కేర్ఫ్రీలతో ఖాళీ కవర్లతో
 ఎవరైనా ఎన్నిసార్లయినా లోబరుచుకోవచ్చు!
 చెదపురుగులు చీడపురుగులు
 చీమలకు సీతాకోకచిలుకలకు
 జీవితాన్ని బోధిస్తామంటూ బాధిస్తాయి
 బృహన్నలలు కలియుగ కుంతులను సృష్టిస్తుంటారిక్కడ
 అపర భీష్ములు అంపశయ్యలను దిగరు
 అపర ధర్మరాజులు పాఠాల సమయాన్ని
 బంగారు జీవితాల్ని ఫణంగా పెట్టి జూదాలాడుతారు
 అపర గాంధారులు చర్చల ప్రపంచాన్ని తిరిగేస్తూంటారు
 అహంకార కళల్లో మారిన రంగులు కొన్ని
 సిరా రంగులు మారి అహంకరించేవి మరికొన్ని
 మోహసాలీళ్ళు లోహపు గూళ్ళతో వలలు పన్నుతూంటాయి
 మోదుగపూల వనాలు తగలబడుతూ వెలుగుతాయి
 పురుగులు మాడిపోయి, పూలు కాలిపోయి
 మిగిలిన బూడిద కుప్పలను పాలిస్తారు రాణులు

****

అక్షరం బాధ అమూల్య తెల్ల

నోరు తిరగని న్యూస్టీ లెటర్స్ అంటు
స్పష్టత లేని స్టూపిడ్ లాంగ్వేజ్ అంటు
పచ్చని అక్షరాన్ని పచ్చడి చేసి
లక్షలు కులిపించే అక్షరాల్ని క్షవరం చేసి
మేకప్ అద్ది, గొంతులో మిక్స్ వేసి
లీమిక్స్ చేసి, నత్తినత్తిగా, అమాయకంగా
స్టైలిష్ గా పలుకుతున్న నేటి యువతను చూసి
అక్షరం బాధపడింది.. !!

****

చేజాలిన పుస్తకం డా.నీరజ అమరవాది

నీ చిరునవ్వు
నా మదిలో చిరుగంటలు
మోగించింది -
నీ ఆప్యాయత
నాలో కొత్త ఊహలకు
ఊతమిచ్చింది -
నీ స్నేహం
నాలో మరువలేని
తీపి భావాలను నింపింది
నీ ఆరాధకుడిని చేసింది
నీ అభిమానిని చేసింది -
అలా నా మది పుటలు
నీ జ్ఞాపకాలతో నిండాయి
సహస్ర పూటల పుస్తకమైంది!
ప్రతి పేజీ మధురమే !!
అందుకే
ప్రతి పంక్తిని మళ్ళీ మళ్ళీ చదువుకున్నాను -
ముందు నుండి వెనక్కి
వెనక నుండి ముందుకి
చివరి పేజీ నుండి ముందు పేజీ వరకు
తిరగేసి చదివాను
ఎంత చదివినా ఎలా చదివినా
సప్తస్వర సరగాలాపనే !
కానీ సిలబస్ ప్రకారం
పుస్తకాలు మారిపోతాయని
కొత్త సిలబస్
సరికొత్త ప్రమాణాలతో ఉందని
నా పుస్తకం పాతదని చింపి పారేస్తావా ?
ఆ పాత పుస్తకం.. నా మనసు !!!

****

నిష్క్రమణ

నాదెళ్ళ అనూరాధ

ఆ వేసవి సాయంకాలం
 అకస్మాత్తుగా అతిథుల్లా వచ్చిన వర్షపు చినుకుల మధ్య,
 నువ్వు నేనూ అపరిచితులమై ఆకాశం కింద నిలబడినప్పుడు
 ఎందుకో అర్థం కాని దిగులు !
 అమ్మ మీద యౌవనారంభం నుండి తరచూ వచ్చిపోయే అలక
 ఒక ఒంటరి తనపు దుఖం !
 ఎవరు నువ్వు?
 ఇంద్ర ధనుస్సు రంగుల్ని ఒక్కోటిగా నీలోంచి,
 నీ చుట్టూ చూస్తూ నిలబడిన నన్ను కమ్మిన అచేతనత్వం !
 కలుస్తూ విడిపోతున్న క్రొత్తదనపు చూపుల మధ్య
 అభావంగా ఉన్న నీ ఉనికి !
 చెల్లాచెదరవుతున్న ఏడేడు రంగుల్ని పట్టుకోలేక ఓడిపోతూ
 నీ నుండి చూపులు మరల్చుకున్న వైనం !
 ఆ క్షణాలు ఏదో అలౌకిక తీరాలమధ్య కదులుతున్నట్లు
 మరింత అయోమయంగా నిస్సహాయంగా నిన్కల్చుకున్న చూపులు !
 నీ అందమైన కన్నులు నిండిన విస్మయం !
 నా గుండెల్నిండా వెల్లిగా గుబులు రేపుతూంటే
 చటుక్కున మెట్లు దిగి వెళ్ళిపోయాను!
 ఇప్పుడు....
 ఇన్నాళ్ళ సహచర్యం, ఇన్ని గుసగుసల తాత్పర్యం, ఇన్నిన్నా కోపాల నేపథ్యం ,
 మరెన్నో ఆవేశాల మాధుర్యం !
 నా చైతన్యాన్ని నా నుండి లాక్కుని,
 నన్నొంటరిని చేసి ఇప్పుడే వస్తానంటూ వెళ్ళిన నీ అడుగులు !
 నన్నో జడుడిని చేస్తున్నావో,
 నన్నో తపస్విని కమ్మని శపిస్తున్నావో !?
 ఈ తపస్సులో నన్ను సజీవ సమాధిని చేస్తున్నావు సుమా !
 పరుగున వచ్చి గడ్డ కట్టిన శైతల్యాన్ని పగులకొట్టి
 వెచ్చని చిగురువై నన్నలంకలించవూ ? ****

అక్షరాశ్రువులేరుకుంటూ..

చల్ల రామఫణి

ఇప్పుడిక్కడ కోకిలలూ లేవు; కాకులూ లేవు, వసంతాలూ లేవు, వావి వరుసలూ లేవు,
 ముక్కంటి కిరణాలు మన్మథుణ్ణి కాదు అష్టావక్రుణ్ణి వదిలిపెట్టడం లేదు,
 జన జీవన నిత్య యానానికి ప్రతీకలైన బస్సులు - సంచార మానభంగ సౌలభ్య శకటాలయ్యాయి,
 ఆకాశంలో సగం - మానవజాతికి మానభంగ పరికరమయింది,
 పరిసరాలేవైనా అతివ - చనువుకు అనువైన పరికరమేనంటూ జాతి జంతు బంధువైంది,
 జంతూనాం నరజంతు సులభం !
 అప్పుడు కోక లాగితే గుండెలు తీసి నెత్తురు తాగడానికి నేల కురుక్షేత్రమైంది,
 ఇప్పుడు మానభంగమైతే ప్రపంచమంతా నీ పేరు వీర వనితలా స్మరిస్తుంది,
 పురస్కారాలు పుట్టుకొస్తాయి - నీ ఇంటికి దేశాధినేతలొస్తారు,
 మానభంగంతో చచ్చి అంతర్జాతీయ ప్రఖ్యాతి తీసుకొస్తావు కన్నవారికి,
 నీ జీవితం నష్టపరిహారంతో సరి!
 ఇప్పుడు ఇక్కడ సిగ్గుపడకపోవడమే విజయం! సిగ్గులేకపోవడమే వీర విహారానికి విజయ సంకేతం !
 నాగరికత నాశనానికి విత్తనం వేసిన వాడిదే విజయం,
 నాగరికతలన్నీ నాలి వెతల చరితలే,
 ఈ సంవత్సరం నాగరికతకు అపజయ నామ సంవత్సరం,
 అనాగరికతకు విష బీజాలు వేసిన విషమ నామ సంవత్సరం !
 ఇప్పుడిక్కడ విజయోత్సవాలకు సిగ్గు బిళ్ళలు పీకేశారు,
 అమ్మకు, అక్కకు, చెల్లికి ఆటోలోంచి దూకడం రాకపోతే -
 కారు తలుపు తెరుచుకుని పారిపోవడం చేతకాకపోతే మానవ మృగాల ఆకలికి హారతైపోతారు !
 ఆనందంగా పసుపు కుంకుమలతో తిరగాల్సిన వాళ్ళు మిరియాల పాడి,
 కారప్పాడి ఎక్కడ దొరుకుతాయో అని అంతర్జాలాన్ని జల్లెడ పట్టేస్తున్నారు,
 ఎందుకు విజయ నామ అష్టాత్తరాలు! జయజయ నినాదాల ప్రతిధ్వనులు!
 బుద్ధిలేనితనానికా భుజకీర్తులు !?
 ఇక్కడిక ప్రతిరోజూ వికృత నామ దినోత్సవమే ! ప్రతి సంవత్సరం వికృత నామ సంవత్సరమే !
 అమ్మలు, అక్కలు, చెల్లెళ్ళ చూపుల్లో ఇప్పుడు ఒకటే భావం - ముభావం, అపసమ్మకం,
 ఎదిగిన కొడుక్కి కూడా తల్లి దూరంగా ఉండాలన్నాట్ట మనువు,
 మానవునిలో మృగాన్ని, మానవుని లో మృగ ధర్మాన్ని తెలిసి మసలకపోతే పుడుతుంది ముసలం!
 దేహశర్మణకు దేశాలే నాశనమయ్యాయి - నాగరికతలే నశించిపోయాయి ,

చలిత్ర సృష్టించినవాళ్ళెందరో చలిత్ర చెత్త బుట్టలోకెళ్ళిపోయారు,
 ఎక్కడ స్త్రీలు మానభంగాలకు గురవుతుంటారో అక్కడ రాక్షసులు తిరుగుతుంటారు,
 అని ప్రపంచమంతా ప్రకటనలిచ్చి మన జాతి ప్రవర్తనకు ప్రమాణ పత్రాలిస్తుంటే
 ఎక్కడ నీ భగవద్గీత ? ఎక్కడ నీ వేదాలు ? ఎక్కడ నీ ఉపనిషత్తులు ?
 మనిషిని మనిషి మనిషిగా చూడాలని చట్టాలు చేసుకునే స్థాయికి ఎదిగామా? దిగజారామా!
 విజయ నామ సంవత్సరమా! నువ్వేం విజయాలు తేగలవు మాకు?
 అమానవీయతే అలంకారంగా బతుకుతున్న మాకు,
 నిన్ను స్వాగతించలేను, భీత్యలించి పామ్మనలేను!
 నీ కోసమే అందరి ఎదురు చూపు - జీవితమంతా !
 అనాగరికుల కోసం కవిత్యం కాలేమని ఏడుస్తూ పారిపోతున్న అక్షరాలని బతిమాలి బామాలి పట్టుకుని
 కవిత్యంలా నిలబెట్టేసరికి ఆత్మలు అల్లాడాయి!
 మానభంగ నామ సంవత్సరాన్ని మరచిపోయి విజయ నామ సంవత్సరంలోకి వెళతావా
 అని చొక్కా పట్టుకుని నిలదీశాయి!
 విజయ నామ సంవత్సరమా! మమ్మల్ని మన్నించు !
 ముందు మాకు మానభంగాలు లేని ప్రపంచాన్నివ్వు,
 మా అక్కలు, అమ్మలు, చెల్లెళ్ళు ఆటోల్లోంచి, కారుల్లోంచి దూకకుండా బతికే భయంలేని జీవితాన్నివ్వు,
 మమ్మల్ని నమ్ము - నువ్వు మమ్మల్ని మనస్ఫూర్తిగా వలించే అర్హత సాధిస్తాము,
 విజయ నామ సంవత్సరమా! మా విజయ సాధనమా ! విజయ సాగరమా !
 గత కాలపు విష జ్ఞాపకాల సమాధులపై ఎగిరే విజయ కేతనమా! నీకు స్వాగతం!
 రేపులేని భారతమొద్దు, రేపులేని భారతమివ్వు,
 చింతలేని చిరునవ్వుల విజయాన్నివ్వు, చిరకాలం నిలిచే విజయాన్నివ్వు!
 తలెత్తుకుని తిరిగే విజయాన్నివ్వు!

(ఇటీవల ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం నిర్వహించిన ఉగాది కవిసమ్మేళనంలో చదివిన కవిత)

రసరేఖలు

శ్రీధర్ బచ్చాటి

ఎవరి కొరకై పుడమి జనియించియుంటి
 ఎవరికై యనుదినము జీవించుచుంటి
 ఎవరి యూహల నింపుదునెడదనెపుడు
 ఎవరికై ప్రాణమిచట బంధింతునెపుడు

ఎవరు నా యెదలో వసియింతురెపుడు
 ఎవరు నా యోచనల చరియింతురెపుడు
 వారలేగిరెటకొ నను వదలి నేడు
 బాట శూన్యము బ్రతుకు నిష్ఫలము నేడు

ఏల హృదయము తోడు కాంక్షించునెపుడు
 విడిసిన బంధముకై విలపించుకొరకు
 చెలిమి కనరాని యేకాంత సీమ యందు
 బ్రతుకు పండుటె హృదయసాఫల్యమేమొ

వదలిపోదురు కొందరు బాల్యమందు
 వెడలిపోదురు కొందరు వివిధదశల
 రాగమె పలుచనొను జరత్వమందు
 ఏల గమ్యము ప్రేమరాహిత్యమయము

వలయు పుట్టినప్పుడు ప్రేమ బంధనము
 వలయు బ్రతుకెల్లనేవేవొ బంధనములు
 అరుగుటొక్కరొక్కరె జీవితావసరము
 సిద్ధమగుటకు నిశ్చలస్థితిని చేర

*****

COMMENTS